

Hann vísir eisini á at tá føroysk feløg fara út í heim at spæla bólt, so klára tey yngru feløgini seg so framúr væl. Føroysk feløg hava vunnið nógvir kappingar í úrheiminum seinnu nógvu árin, men tá leikararnir gerast trý ár eldri, ella har á leið, so eru teir púra afturútsigldir.

– Og tað kann ikki verða rætt, sigur Sivic.

– Eg haldi at orsøkin er, at venjingin er ov illa skipað, og tað sæst beinanvegin aftur á úrslitunum. Høvdu leikararnir verið lagdir undir »trýst« í venjingini, so vóru teir nógv betri fyri, og menningin av teimum, sum fót bóltleikarum hevði verið nógv betri, sigur hann.

Tomislav leggur afturat, at tað nyttar einki, at venjarar og leiðarar seta ungu leikarunum krøv um góð úrslit um ikki somu leiðarar og venjarar seta sær sjálvum krøv eisini.

– Og krøvini til feløgini, leiðararnar og venjararnar skulu vera, at teir geva leikarunum umstøður at mennast í. Tað gera teir ikki við at seta ein venjara, sum bert er tvey ár eldri enn leikararnir, ella ein venjara, sum ikki hevur neyðugu prógvini sum venjari. Tað gera teir bert, um teir útvega leikarunum, sum eru í menning vælútbúnaðar venjarar, sum vita hvat teir gera.

Vil tað so siga, at føroysk

feløg raðfesta skeivt, tá tey seta t.d. útlendskar venjarar at taka sær av fyrsta liði hjá felagnum?

– Ja. Leikararnir, sum eru á fyrsta liði eru so »gamli«, at teir kanst tú einki læra. Fært tú hinvegin fatur á

teimum yngru leikarunum í 10-12 árs aldrinum, so fara teir nýstaðni undir menningina av teirra fót bóltsevnum, og har kann ein góður, útbúgvinn venjari geva teimum rættiliga nógv, sigur Sivic

Respektin manglar

Tomislav Sivic er sera væl nøgdur við at vera í Føroyum, og hann hevur trivist væl millum føroyingar.

– Her býr eitt ótrúliga fitt fólkaslag. Øll eru vinarlig og hjálpsom, men eg haldi, at tit eru eitt sindur ov fitt hvør móti øðrum. Hetta skal ikki misskiljast, tí tað er ikki bara ringt, men eg haldi, at við at vera ov fitt hvør móti øðrum, so gera tit, at respektin fyri »autoritetinum« minskar, og tað hevur keðiliga ávirkan tá ungfolk eru í ítrótti. Tey missa respektina fyri venjaranum longu áðrenn tey hava hitt venjaran, sigur Sivic.

Sjálvur heldur hann tað hava nakað við tað at gera, at foreldrin eru nógv úti frá børnunum, og tá tey so eru saman við teimum, so verða tey undiroyst við gávum - næstan sum ein »kompensation« fyri ta tíðina av uppvøkstrinum, foreldrin ikki vóru til staðar. Og tað er júst hetta, sum Sivic heldur endar við, at ávirka børnini.

– Eg minnst frá mær

sjálvum, hvussu stóra virðing vit høvdu fyri okkara venjara. Tað hann segði var lóg. Soleiðis er tað ikki í Føroyum. Eisini her skal ein broyting til, sigur Sivic.

Samanumtikið, so heldur Sivic, at grundarlag er í Føroyum til, at fót bólturin kann gerast nógv ferðir betri. Leikaratilfarið er har, og tað er mest ein spurningur um hvussu farið verður um tað.

– Alt hetta skal fást upp á pláss, og tað gera feløgini ikki einsamøll. Her er neyðugt, at FSF eisini kemur inn í myndina. Nógv meir enn tað er í dag. Føroyska fót bóltssambandið ger alt ov lítið við menningina hjá yngru leikarunum, og ov nógv fyri teir eldru leikararnar. Tað er ikki rætti hugburðurin, tí tað er á teir yngru leikararnar Føroyar skulu bygja sína fót bóltframtíð - ikki teir eldru. Kappingin frá øðrum ítróttargreinum er eisini sera

í fimm samfullar dagar gjørdur hesir sít ítasta fyrri at gerast betri fót bóltleikarar. Og við góðveðrinum í seinastu viku kann ikki sigast annað enn at karmarnir vóru góðir

hørd, og tí er neyðugt, at fáa leikararnar at velja sína ítróttargrein tíðliga, og so geva teimum umstøður at gera nakað við tað. Tit kunnu ikki krevja av teimum, at yngru leikararnir skulu læra alt sjálvir, tit mugu hjálpa teimum á veg, sigur Tomislav Sivic at enda.

– Føroyingar mugu gera sær greitt, at ætla teir at menna fót bóltin, so er neyðugt at byrja tíðliga, sigur Tomislav Sivic, venjari hjá B36, sum sjálvur hevur eina fyra ára venjaratúgvung aftan fyri seg

Rættir matvanar er eins týðningarmikil partur av lívi fót bóltspælarans og venjingin er tað. Meðan ungu leikararnir vóru á fót bóltsskúla fingur teir eisini at vita, hvussu eitt ítróttarfolk eigur at eta ...

